

Poutník

roč. 19, č. 37

13.9. 2020

13.9. Ne

24. neděle v mezidobí

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,

v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

ve 14.00 SETKÁNÍ KRÁLŮ Tříkrálové sbírky 2019 v areálu fary v Liběšicích
soutěžně – zábavně odpoledne zakončené táborákem
v 15.00 setkání a zábava s klaunem

14.9. Po

svátek Povýšení svatého kříže

15.9. Út

památka Panny Marie Bolestné

Mše sv. v 17.00 v Želči

v 18.30 příprava na biřmování na faře v Liběšicích

16.9. St

památka sv. Ludmily, mučednice

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

od 16.00 Poutníkův klub pro děti

17.9. Čt

památka sv. Kornelia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků

18.9. Pá

pátek 24. týdne v mezidobí

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,

od 16.00 Poutníkův klub pro děti

19.9. So

památka sv. Januária, biskupa mučedníka

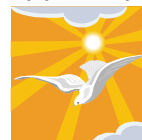
Mše sv. v 18.00 v Liběšicích – s nedělní platností

příprava na biřmování dle domluvy

20.9. Ne

Slavnost biřmování (25. neděle v mezidobí)

Mše sv. v 10.00 v Liběšicích – hlavním celebrantem a udělovatelem svátosti
biřmování bude J.M. Michael Josef Pojezdny, emeritní opat strahovský
po slavnostní mši svaté následuje pohoštění pro všechny v areálu liběšické fary

- V příštím týdnu uplynou přesně 3 roky od oslav Fatimského jubilea, kdy 21. září navštívila naše poutní místo socha Panny Marie z Fatimy a proběhlo zasvěcení rodin a našeho kraje Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

sbírka na liběšické zvony

2300648916/2010, variabilní symbol 2017

Poutníčkova

příloha

roč. 19, č. 37

- ❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

O pedagogice získávání chybného bratra

(František, 6.9.2020)

Evangelium 23. neděle (srov. Mt 18,15-20) je vzato ze čtvrté Ježíšovy promluvy v Matoušově podání, známé jako „komunitní“ nebo „církvní“ poučování apoštolů. Dnešní úryvek mluví o bratrském napomenutí a vybízí nás uvažovat o dvojí dimenzi křesťanského života: té komunitní, jež vyžaduje ochranu společenství, jednoty církve, a té osobní, která ukládá pozornost a respekt vůči každému individuálnímu svědomí.

K napomenutí bratra, který pochybil, Ježíš navrhuje pedagogiku opětovného získávání. Ježíšova pedagogika je vždycky zaměřena na získání. Ježíš vždycky usiluje o získání, obnovu a spásu. A tato pedagogika získávání se člení na tři etapy. Za prvé: »Jdi a pokárej - bratra, který pochybil - mezi čtyřma očima« (srov. v.15), to znamená neukazovat jeho hřích všem. K bratru je třeba přistupovat diskrétně, nikoli jej odsoudit, nýbrž pomoci mu, aby si uvědomil, čeho se dopustil. Mnohokrát jsme zažili, že nám někdo přišel říci: „Poslyš, tady jsi udělal chybu. Měl bys to nějak napravit.“ Možná se zprvu rozzlobíme, ale potom poděkujeme, protože je to bratrské gesto společenství, pomoci a obnovy.

Praktikovat toto Ježíšovo učení není snadné z různých důvodů. Jednak z obav, že bratr či sestra bude reagovat rozmrzele, někdy zase chybí dostatek důvěrnosti... a podobně. Jakmile to však učiníme, pocítíme, že právě to byla Pánova cesta. Může se však stát, že navzdory dobrým úmyslům mým i onoho dotčeného či dotčené, první zásah neuspěje. V takovém případě je však dobré nepřestat - a neříci: „Dělej, jak myslíš, mně je to jedno!“. To není křesťanské. Nepřestat, nýbrž požádat o pomoc nějakého jiného bratra či sestru. Ježíš říká: »Nedá-li si však říci, přiber si ještě jednoho nebo dva, aby „každá výpověď byla potvrzena ústy dvou nebo tří svědků“« (v. 16). Takový je předpis Mojžíšského zákona (srov. Dt 19,15). Ačkoli se může zdát, že to míří proti obžalovanému, ve skutečnosti to sloužilo jeho obraně před falešným žalobcem. Ježíš jde však dál: dva svědkové jsou vyžádání nikoli k obžalobě a odsouzení, nýbrž ku pomoci. Dohodněme se s někým a jdeme za tím, kdo pochybil či pochybila a dělá ostudu. Avšak promluvíme si jako bratři. Tuto snahu získat druhého požaduje Ježíš od nás. Ježíš narozdíl od Mojžíšského zákona, podle něhož dva či tři svědkové stačí k odsouzení, totiž počítá s tím, že ani tento druhý pokus se svědky nemusí uspět.

Vskutku ani láska dvou či tří bratří nemusí nutně stačit, protože dotčený je zatvrzelý. V takovém případě – dodává Ježíš - »to pověz církvi« (v.17). V některých situacích se zapojuje celé společenství. Jsou věci, jež nemohou nechat druhé bratry lhostejnými: je třeba větší lásky k získání bratra. Někdy nestačí ani to. Ježíš říká: »Jestliže však neposlechne ani církev, ať je pro tebe jako pohan nebo celník« (tamt.). Tento výraz zdánlivého pohrdnutí je ve skutečnosti vydáním bratra do rukou Božích: jenom Otec může prokázat lásku větší než všichni bratři dohromady.

Toto Ježíšovo učení je nám velikou pomocí. Když například vidíme u bratra či sestry nějaké pochybení, defekt, uklouznutí, obvykle to nejprve říkáme druhým a drbeme. A klevety zamykají srdce společenství, překážejí jednotě církve. Velký mluvka, velký mluvka je ďábel, který stále hledá, co špatného říci o druhých, protože je lhář, který se snaží rozdělit církve, oddělit bratry od sebe a nevytvářet společenství. Prosim vás, bratři a sestry, snažme se neklevetit. Klevetění je mor horší než Covid! Horší. Vynasnažme se neklevetit. Žádné drby.

Ježíš přijímal s láskou celníky i pohany, což pohoršovalo tehdejší správně smýšlející. Nejde proto o neodvolatelné odsouzení, nýbrž o uznání, že naše lidské snahy mohou někdy selhat a že jedině, ocitne-li se bratr sám před Bohem, může stanout před svým svědomím a odpovědností za svoje skutky. Pokud to nejde, pak mlčet a modlit se za chybného bratra či sestru, ale nikdy neklevetit.

Panna Maria ať nám pomáhá činit z bratrského napomenutí zdravý návyk, aby se v našich komunitách mohly vždy navazovat nové bratrské vztahy, založené na vzájemném odpuštění a zejména na nepřemožitelné síle Božího milosrdenství.